

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XOboE/3/2025
Identifikačné číslo spisu:	8805202702
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8805202702.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinným: 1/ Y. P., narodená XX. P. XXXX; 2/ U. P., narodený X. P. XXXX; 3/ Y. P., narodený XX. U. XXXX, všetci bytom O. XX/XXX, M. A. S., o vymoženie 288,12 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6Er/152/2005, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4CoE/126/2013-40 z 26. júla 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

I. V konaní p o k r a č u j e s právnymi nástupcami pôvodného povinného U. P., zomrelého X. Y. XXXX, naposledy bytom M. A. S., O. XXX/XX, ktorého dedičmi sú: Y. P., nar. XX. P. XXXX; U. P., nar. X. P. XXXX; Y. P., nar. XX. U. XXXX, všetci bytom O. XX/XXX, M. A. S..

II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

IV. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

V. Povinným 1/ až 3/ n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 4CoE/126/2013-40 z 26. júla 2013 potvrdil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. 6Er/152/2005-19 z 1. februára 2013, ktorým súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekúciu zastavil. Súčasne návrh oprávneného na prerušenie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 17. decembra 2013 dovolanie (č. I. 45 spisu), ktorým žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ďalej navrhol dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a § 243c OSP a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ. Súčasne navrhol aby dovolací súd rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.

3. Podaním zo 6. decembra 2013 podal oprávnený proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie (č. I. 55 spisu) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z obsahu spisu zisťuje, že pôvodný povinný U. P., zomrel X. Y. XXXX, naposledy bytom M. A. S., O. XXX/XX. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 4D/131/2014, Dnot 94/2014-BM vydanom súdnou komisárkou JUDr. Miriam Imrich Breznoščákovou so sídlom vo Vranove nad Topľou vyplýva, že poručiteľ závet ani listinu o vydedení nezanechal, a ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine by prichádzali do úvahy manželka a deti: Y. P., narodená XX. P. XXXX; U. P., narodený X. P. XXXX; Y. P., narodený XX. U. XXXX, všetci bytom O. XX/XXX, M. A. S.. Hoci v danej veci nebola pohľadávka veriteľa v dedičskom konaní prihlásená, najvyšší súd uvádza, že predmetom dedičského nástupníctva sú nielen práva, ale aj povinnosti, t. j. aj poručiteľove dlhy. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo/18/2009 z 22. júla 2010 zároveň najvyšší súd dodáva, že ak oprávnený v exekučnom konaní má exekučný titul ukladajúci povinnosť fyzickej osobe, ktorá po vydaní exekučného titulu zomrela, je možné prechod povinnosti (dlhu) z exekučného titulu v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku z poručiteľa na dediča preukázať rozhodnutím o dedičstve po poručiteľovi, hoci tento dlh nebol v rozhodnutí v súpise pasív dedičstva uvedený.

5. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

6. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

7. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

8. Podľa ust. § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. V zmysle citovaného ustanovenia § 64 CSP, ktoré je podľa § 378 CSP a § 438 ods. 1 CSP, aplikovateľné aj v odvolacom a dovolacom konaní, najvyšší súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami povinného, a to s 1/ Y. P., narodenou XX. P. XXXX; 2/ U. P., narodeným X. P. XXXX; 3/ Y. P., narodeným XX. U. XXXX, všetci bytom O. XX/XXX, M. A. S. (výrok I.).

9. Najvyšší súd, ako súd dovolací, po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený (§ 429 ods. 2 CSP), v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

10. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP účinného od 1. júla 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Najvyšší súd preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy

účinnnej v čase jeho podania.

11. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ však procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov, a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok II.).

12. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného (výrok III.) najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/254/2013, sp. zn. 3Oboer/294/2013, sp. zn. 3Oboer/296/2013, sp. zn. 3Oboer/346/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012, sp. zn. 3ECdo/64/2013, sp. zn. 4ECdo/6/2013, sp. zn. 5ECdo/100/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

13. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávneného skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

14. Oprávnený podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 OSP a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako viď rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013, sp. zn. 3OboE/1/2013 a z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013).

15. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP (výrok IV.).

16. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že právnym nástupcom povinného náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli. Totožne postupoval najvyšší súd aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania (výrok V.).

17. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.